

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 17 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt oraz sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych¹⁾

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wykonują postanowienia:

- 1) decyzji Komisji 86/130/EWG z dnia 11 marca 1986 r. ustanawiającej metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 101 z 17.04.1986 r.);
- 2) decyzji Komisji 94/515/WE z dnia 27 lipca 1994 r. zmieniającej decyzję 86/130/EWG ustanawiającą metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 207 z 10.08.1994 r.);
- 3) decyzji Komisji 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczającej organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednoczenia metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 192, z 2.08.1996 r.);
- 4) decyzji Komisji 89/507/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej metody monitoringu osiągnięć i oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych i mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989 r.);
- 5) decyzji Komisji 90/256/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990 r.).

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 5 maja 1999 r. w sprawie zakresu i metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt oraz sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 470 oraz z 2002 r. Nr 169, poz. 1389) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1—6 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Ocena wartości użytkowej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej²⁾ i obejmuje:

- 1) użytkowość mleczną,
- 2) użytkowość rozplodową,
- 3) ocenę typu i budowy,
- 4) ocenę cech funkcjonalnych, w tym:
 - a) zawartości komórek somatycznych,
 - b) szybkości oddawania mleka,
 - c) zachowanie się zwierzęcia w czasie doju,
 - d) długowieczność zwierzęcia.

§ 2. 1. Oceną użytkowości mlecznej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego obejmuje się wszystkie zwierzęta utrzymywane w stadzie, stosując dla wszystkich ocenianych zwierząt taką samą metodę oceny.

2. Ocena użytkowości mlecznej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego obejmuje:

- 1) określenie wydajności mlecznej w laktacji, na podstawie wyników przeprowadzonych próbnym udojów,
- 2) ustalenie zawartości suchej masy mleka oraz zawartości tłuszczu, białka i laktozy, w łącznej próbie mleka, pobranej z każdego doju, w próbnym udoju,
- 3) obliczenie wydajności tłuszczu, białka i laktozy w laktacji, na podstawie określonej wydajności mlecznej oraz ustalonej w kolejnych próbnym udojach zawartości tłuszczu, białka i laktozy,
- 4) określenie liczby komórek somatycznych,
- 5) określenie zawartości mocznika.

§ 3. 1. Próbnym udojem jest przeprowadzany przez prowadzącego ocenę, którego przedstawi-

ciel jest obecny podczas doju, identyfikuje zwierzęta, pobiera próby mleka i dokonuje zapisów w dokumentacji hodowlanej (metoda „A”).

2. Próbnym udojem jest przeprowadzany:

- 1) co najmniej 11 razy w roku i polega na ustaleniu ilości udojonego mleka w czasie 24 godzin oraz pobraniu łącznej próby mleka, składającej się z prób pobranych z każdego doju przeprowadzonego w tym czasie (metoda „A4”) lub
- 2) co najmniej 6 razy w roku i polega na ustaleniu ilości udojonego mleka w czasie 24 godzin oraz pobraniu łącznej próby mleka, składającej się z prób pobranych z każdego doju przeprowadzonego w tym czasie (metoda „A8”).

3. Próbnym udojem, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może polegać na ustaleniu ilości mleka pochodzącego z jednego doju, przemienne rannego lub wieczornego, i pobraniu próby mleka z tego doju, pod warunkiem prowadzenia dwóch dojów w czasie 24 godzin (metoda „AT4”).

§ 4. 1. Na wniosek posiadacza zwierzęcia i za zgodą prowadzącego ocenę mogą być stosowane inne niż wymienione w § 3 ust. 1 i 2 metody prowadzenia próbnego udoju, polegające na tym, że dokumentacja hodowlana oraz próbnym udojem, obejmujący ustalenie ilości mleka i pobieranie łącznej próby mleka, składającej się z prób pobranych z każdego doju przeprowadzanego w ramach próbnego udoju, jest prowadzony:

- 1) przez posiadacza zwierzęcia, przy czym prawidłowość dokonywanych przez niego czynności jest okresowo kontrolowana przez prowadzącego ocenę (metoda „B”) albo
- 2) przez posiadacza zwierzęcia i przedstawiciela prowadzącego ocenę, którzy wspólnie wykonują czynności związane z próbnym udojem (metoda „C”) — zgodnie z jedną z częstotliwości przeprowadzania próbnym udojów, które są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Próbnym udojem, o których mowa w ust. 1, mogą polegać na ustaleniu ilości mleka pochodzącego z jednego doju, przemienne rannego lub wieczornego, i pobraniu próby mleka z tego doju, pod warunkiem prowadzenia dwóch dojów w czasie 24 godzin (metoda „BT” lub „CT”).

§ 5. 1. Ilość udojonego mleka w próbnym udojem jest ustalana dla każdej krowy oddzielnie w każdym dojem.

2. Nie ustala się ilości udojonego mleka i nie pobiera się prób mleka z udojów przepro-

²⁾ Decyzji Komisji 86/130/EWG z dnia 11 marca 1986 r. ustanawiającej metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 101, z 17.04.1986 r.) i decyzji Komisji 94/515/WE z dnia 27 lipca 1994 r. zmieniającej decyzję 86/130/EWG ustanawiającą metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 207 z 10.08.1994 r.).

wadzonych w czasie czterech dni od dnia rozpoczęcia laktacji.

§ 6. Ocena użytkowości rozplodowej bydła typu użytkowego mlecznego i mięsno-mlecznego polega na określeniu dla każdej samicy w stadzie:

- 1) okresów międzyciążowych,
- 2) okresów międzywycieleniowych,
- 3) rodzaju porodu, poprzez zakwalifikowanie go do jednej z następujących kategorii:
 - a) poród łatwy, odbyty siłami natury, bez pomocy człowieka,
 - b) poród z pomocą człowieka lub środków mechanicznych,
 - c) poród skomplikowany, z koniecznością interwencji lekarza weterynarii,
 - d) poród bardzo ciężki, powodujący uszkodzenie krowy lub cielęcia, cesarskie cięcie lub embriotomia,
 - e) poronienie,
- 4) żywotności urodzonego cielęcia, poprzez zakwalifikowanie go do jednej z następujących kategorii:
 - a) cielę żywe, bez wad budowy,
 - b) cielę martwe przy urodzeniu lub padłe w czasie 24 godzin od urodzenia,
 - c) cielę żywe z wadami budowy,
 - d) cielę potworkowate.”;

2) uchyla się § 8—9;

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Ocena użytkowości rozplodowej bydła typu użytkowego mięsnego polega na określeniu dla każdej samicy w stadzie:

- 1) okresów międzywycieleniowych,
- 2) rodzaju porodu, poprzez zakwalifikowanie go do jednej z następujących kategorii:
 - a) poród łatwy, odbyty siłami natury, bez pomocy człowieka,
 - b) poród z pomocą człowieka lub środków mechanicznych,
 - c) poród skomplikowany, z koniecznością interwencji lekarza weterynarii,
 - d) poród bardzo ciężki, powodujący uszkodzenie krowy lub cielęcia, cesarskie cięcie lub embriotomia,
- 3) żywotności urodzonego cielęcia poprzez zakwalifikowanie go do jednej z następujących kategorii:
 - a) ciele żywe, bez wad budowy,

b) ciele martwe przy urodzeniu lub padłe w czasie 24 godzin od urodzenia,

c) ciele żywe, z wadami budowy,

d) potworkowatość cielęcia.

2. Ocenę użytkowości rozplodowej bydła typu użytkowego mięsnego, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1, prowadzi się na podstawie następujących danych, ustalanych dla każdej samicy w stadzie:

- 1) daty pokrycia lub sztucznego unasieniania, lub czasu przebywania buhaja w stadzie, w przypadku krycia haremorego,
- 2) nazwy i numeru identyfikacyjnego buhaja użytego do krycia lub buhaja, którego nasienie zostało użyte do sztucznego zapłodnienia,
- 3) daty pozyskiwania i liczby uzyskanych komórek jajowych lub zarodków,
- 4) daty przeniesienia zarodka, danych o genetycznych rodzicach oraz płci zarodka, jeśli była oznaczona,
- 5) daty wycielenia lub poronienia,
- 6) liczby wycieleń od początku okresu rozplodowego,
- 7) numerów identyfikacyjnych i nazw urodzonych cieląt,
- 8) płci i liczby urodzonych cieląt.”;

4) w § 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Określanie tempa przyrostu masy ciała polega na:

- 1) ustaleniu masy zwierzęcia w następujących okresach jego życia:
 - a) od dnia urodzenia do 5. dnia po urodzeniu oraz w okresie od 180. do 240. dnia życia,
 - b) od 13. do 15. miesiąca życia — dla buhajów,
 - c) w wieku pierwszego wycielenia — dla krów,
- 2) obliczeniu masy ciała zwierzęcia na:
 - a) dzień urodzenia,
 - b) 210. dzień życia — dla jałowic i buhajków,
 - c) 420. dzień życia — dla buhajów,
- 3) wyliczeniu średnich dobowych przyrostów masy ciała zwierzęcia w okresach:
 - a) od dnia urodzenia do 210. dnia życia — dla jałowic i buhajków,
 - b) od 210. do 420. dnia życia — dla buhajów.”;

5) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Zakres i metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej bydła

- § 15. 1. Ocena wartości hodowlanej bydła jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾ dla ras: czarno-białej, czerwono-białej, polskiej czerwonej oraz simentalskiej i obejmuje ocenę:
- 1) cech użytkowości mlecznej,
 - 2) typu i budowy,
 - 3) cech funkcjonalnych.
2. Ocena wartości hodowlanej bydła jest prowadzona z uwzględnieniem płci i wieku ocenianych zwierząt.
- § 16. Wartość hodowlana w zakresie cech użytkowości mlecznej jest szacowana dla wydajności mlecznej, wydajności tłuszczu i białka oraz procentowej zawartości tłuszczu i białka, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej:
- 1) własnej zwierzęcia albo
 - 2) krewnych zwierzęcia, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej, albo
 - 3) własnej zwierzęcia i jego krewnych, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej.
- § 17. Wartość hodowlana w zakresie typu i budowy oraz cech funkcjonalnych jest szacowana na podstawie wyników oceny typu i budowy oraz oceny cech funkcjonalnych, prowadzonej w ramach oceny wartości użytkowej:
- 1) własnej zwierzęcia albo
 - 2) krewnych zwierzęcia, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej, albo
 - 3) własnej zwierzęcia i jego krewnych, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej.”;
- 6) § 18 otrzymuje brzmienie:
- „§ 18. Bydło poddawane ocenie wartości użytkowej powinno być oznakowane zgodnie

z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.”;

7) uchyla się § 19;

8) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Zakres i metody prowadzenia oceny wartości użytkowej świń

- § 22. Ocena wartości użytkowej świń jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾ i obejmuje użytkowość:
- 1) rozplodową loch,
 - 2) tuczną i rzeźną dokonywaną za życia zwierzęcia lub po uboju.
- § 23. 1. Ocena użytkowości rozplodowej lochy jest prowadzona w chlewni, w której jest ona utrzymywana, i obejmuje ustalenie:
- 1) daty urodzenia miotu,
 - 2) liczby prosiąt żywo urodzonych w miocie w pierwszym dniu po jego urodzeniu,
 - 3) liczby prosiąt martwo urodzonych w miocie,
 - 4) liczby i płci prosiąt w miocie oraz liczby sutków każdego prosięcia w tym miocie, w 21. dniu po ich urodzeniu.
2. Ocenę użytkowości rozplodowej lochy prowadzi się od dnia urodzenia przez nią pierwszego miotu.
- § 24. 1. Ocenie użytkowości tucznej i rzeźnej dokonywanej za życia podlegają knurki i loszki od 150. do 210. dnia życia.
2. Ocena, o której mowa w ust. 1, obejmuje ustalenie:
- 1) wieku i płci zwierzęcia,
 - 2) tempa wzrostu określanego za pomocą przyrostu dziennego standaryzowanego na 180. dzień życia,
 - 3) umięśnienia, wyrażanego procentową zawartością mięsa.
- § 25. 1. Ocena użytkowości tucznej i rzeźnej świń dokonywana po uboju polega na ocenie:
- 1) rodzeństwa (kojarzenia) na podstawie wyników oceny po uboju rodzeństwa pochodzącego od tych samych rodziców,

³⁾ Decyzji Komisji 86/130/EWG z dnia 11 marca 1986 r. ustanawiającej metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 101 z 17.04.1986 r.), decyzji Komisji 94/515/WE z dnia 27 lipca 1994 r. zmieniającej decyzję 86/130/EWG ustanawiającą metody monitorowania osiągnięć i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 207 z 10.08.1994 r.) i decyzji Komisji 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczającej organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednoczenia metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 192 z 2.08.1996 r.).

⁴⁾ Decyzji Komisji 89/507/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej metody monitoringu osiągnięć i oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych i mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989 r.).

- 2) ojca na podstawie wyników oceny jego potomstwa po uboju
— utrzymywanych w specjalnie wyodrębnionym obiekcie (stacji kontroli).
2. W ocenie użytkowości tucznej i rzeźnej świń po uboju uwzględnia się:
- 1) wiek, płeć i masę ciała zwierząt przyjmowanych do oceny,
 - 2) okres adaptacyjny zwierząt przed rozpoczęciem tuczu kontrolnego,
 - 3) długość okresu tuczu.
3. Ocena użytkowości tucznej i rzeźnej świń po uboju obejmuje ustalenie:
- 1) tempa wzrostu zwierząt i zużycia paszy w okresie tuczu kontrolnego,
 - 2) jakości tuszy,
 - 3) jakości mięsa w tuszy.”;
- 9) § 27 otrzymuje brzmienie:
- „§ 27. Ocena wartości hodowlanej świń jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej:
- 1) własnej zwierzęcia albo
 - 2) krewnych zwierzęcia, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej, albo
 - 3) własnej zwierzęcia i jego krewnych, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej.”;
- 10) w § 29:
- a) uchyla się ust. 2 i 3,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W przypadku znakowania świń za pomocą kolczyka, numer stada i indywidualny numer zwierzęcia w stadzie umieszcza się w sposób trwały na kolczyku, zakładanym na prawe ucho zwierzęcia.”;
- 11) w § 31 w ust. 5 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) królików, liczących co najmniej 20 sztuk samic stada podstawowego, przy czym co najmniej 10 sztuk samic stada podstawowego dla każdej rasy i odmiany.”;
- 12) w § 34:
- a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„ 5. Jakość okrywy włosowej ocenia się według gatunków skór:
 - 1) Saga Royal (SR) — skóry bardzo czyste, klarowne, bez odcieni obcych, bez uszkodzeń, o bardzo gęstym podszyciu, włosy pokrywowe krótkie, sprężyste, równo kryjące podszycie, prawidłowo uformowane na standardowym prawidłę,
 - 2) Saga (S) — skóry o cechach, o których mowa w pkt 1, z tym że mogą to być skóry z lekkim, równomiernie rozmieszczonym nalotem barwy brązowo-beżowej lub żółtej, lekko wełniste, o krótszej okrywie włosowej, jeżeli jest ona bardzo gęsta,
 - 3) Gatunek IA (1A):
 - a) skóry lisów i jenotów o cechach, o których mowa w pkt 1 albo pkt 2, oraz posiadające jedną z wymienionych wad:
 - słabą okrywę na brzuchu,
 - szorstki włos,
 - posrebrzenie włosa,
 - nierównomierne rozłożenie włosów pokrywowych (łaciatość),
 - b) skóry nerek i tchórzy o cechach, o których mowa w pkt 1 albo pkt 2, oraz posiadające jedną z wymienionych wad:
 - słabą okrywę na brzuchu,
 - szorstki włos,
 - posrebrzenie włosa,
 - nierównomierne rozłożenie włosów pokrywowych (łaciatość),
 - białe kępki włosów w podszyciu,
 - metalik,
 - szare podszycie,
 - 4) Gatunek I (1) — skóry dojrzałe, pełnowartościowe, bez uszkodzeń, o okrywie włosowej rzadszej, przy czym dopuszcza się lekkie przeredzenia na bokach i szyi, średnio wełniste, a ponadto:
 - a) bardzo czyste, klarowne, bez odcieni obcych lub
 - b) z lekkim równomiernie rozmieszczonym nalotem barwy brązowo-beżowej lub żółtej, lub
 - c) nieczyste, z dużym nalotem odcieni barwy beżowej, brązowej lub żółtej,
 - 5) Gatunek I B (1B) — skóry o podszyciu rzadszym niż skóry, o których mowa w pkt 3, przy czym dopuszcza się rzadsze podszycie na bokach i brzuchu, o okrywie włosowej nie w pełni wyrosniętej, bardzo wełniste oraz:
 - a) bardzo czyste, klarowne, bez odcieni obcych lub
 - b) z lekkim, równomiernie rozmieszczonym nalotem barwy brązowo-beżowej lub żółtej, lub

- c) nieczyste, z dużym nalotem odcieni barwy beżowej, brązowej lub żółtej,
- 6) Gatunek II (2) — skóry ze zbyt wczesnego uboju, z niewykształconą okrywą włosową,
- 7) Gatunek III (3) — skóry niskiej jakości z powodu uszkodzeń mechanicznych.
6. Czystość okrywy włosowej ocenia się według stopnia nasilenia odcieni barwnych i stopnia zanieczyszczeń mechanicznych, zgodnie z następującymi oznaczeniami:
- 1) „R+” — skóry bardzo czyste bez odcieni obcych,
 - 2) „R” — skóry czyste bez odcieni obcych,
 - 3) „R-” — skóry ogólnie mniej czyste bez odcieni obcych,
 - 4) „OC” — skóry ogólnie mniej czyste z nalotem innej barwy,
 - 5) „O-” — skóry z zanieczyszczeniami.”,
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Oceny skór dokonuje się od dnia 1 grudnia do dnia 30 września roku następnego.”;
- 13) rozdział 9 otrzymuje brzmienie:
- „Rozdział 9
- Zakres i metody prowadzenia oceny wartości użytkowej drobiu
- § 39. Ocena wartości użytkowej drobiu jest prowadzona dla:
- 1) rodów drobiu i indywidualnie dla poszczególnych ptaków w obrębie tego rodu,
 - 2) stad reprodukcyjnych i towarowych drobiu.
- § 40. Ocena wartości użytkowej drobiu jest prowadzona z uwzględnieniem specyfiki gatunku i typu użytkowego, przez ocenę:
- 1) terenową rodów drobiu, stad reprodukcyjnych i towarowych drobiu,
 - 2) testową stad rodzicielskich i towarowych drobiu.
- § 41. Ocena terenowa rodów drobiu, stad reprodukcyjnych i towarowych drobiu polega na corocznym określeniu poziomu ich użyteczności na fermach drobiu.
- § 42. 1. Ocena terenowa rodów drobiu obejmuje:
- 1) ustalenie procentowego wskaźnika:
 - a) przeżywalności ptaków w czasie wychowu,
 - b) zapłodnienia jaj,
 - c) wylęgowości jaj,
 - d) przeżywalności ptaków w czasie produkcji,
 - 2) ustalenie liczby jaj zniesionych w czasie produkcji,
 - 3) określenie masy:
 - a) ciała ptaka w czasie wychowu,
 - b) jaja zniesionego w szczycie nieśności.
2. W przypadku rodów kaczek i gęsi ocena, o której mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie:
- 1) długości mostka, mierzonej wzdłuż całej długości grzebienia mostka,
 - 2) grubości mięśnia piersiowego, mierzonej po lewej stronie ciała.
3. Liczba jaj zniesionych w czasie produkcji jest ustalana dla:
- 1) kur — od 21. do 64. tygodnia życia,
 - 2) kaczek — od 25. do 56. tygodnia życia,
 - 3) gęsi — od 29. tygodnia życia i przez trzy następne lata ich użytkowania,
 - 4) strusi — od 78. tygodnia życia i przez dwanaście następnych lat ich użytkowania.
4. Masa ciała ptaka w czasie wychowu jest określana dla:
- 1) kur — w 18. tygodniu życia,
 - 2) kaczek — w 3. i 7. tygodniu życia,
 - 3) gęsi — w 8. i 11. tygodniu życia,
 - 4) strusi — w 13., 26. i 52. tygodniu życia.
5. Masa jaja zniesionego w szczycie nieśności jest określana dla:
- 1) kur — od 33. do 35. tygodnia życia,
 - 2) kaczek — przez 2 tygodnie, przy co najmniej 80 % nieśności,
 - 3) gęsi — przez 3 tygodnie, od 47. tygodnia życia,
 - 4) strusi — przez 9 tygodni, co najmniej od 130. tygodnia życia.
6. Długość mostka jest ustalana dla:
- 1) kaczek — w 7. tygodniu życia,
 - 2) gęsi — w 11. tygodniu życia.
7. Grubość mięśnia piersiowego jest ustalana w punkcie położonym 4 cm od początku grzebienia mostka, wzdłuż jego długości i 1,5 cm w bok, dla:
- 1) kaczek — w 7. tygodniu życia,
 - 2) gęsi — w 11. tygodniu życia.
- § 43. 1. Ocena terenowa stad reprodukcyjnych drobiu obejmuje ustalenie:
- 1) procentowego wskaźnika:
 - a) przeżywalności ptaków w czasie wychowu,
 - b) nieśności,
 - c) zapłodnienia jaj,

- d) wylęgowości jaj,
e) przeżywalności ptaków w czasie produkcji,
- 2) wskaźnika dojrzałości płciowej stada, z wyłączeniem strusi, określonego liczbą dni życia ptaków, od dnia ich wylęgnięcia do dnia osiągnięcia przez stado 50 % nieśności, a w przypadku stad gęsi — osiągnięcia przez stado 10 % nieśności,
- 3) długości użytkowania stada, określanego liczbą dni produkcji nieśnej,
- 4) liczby jaj zniesionych w czasie produkcji.
2. Długość użytkowania stada jest ustalana dla:
- 1) kur nieśnych — od 21. tygodnia życia,
2) kur mięsnych — od 25. tygodnia życia,
3) indyków — od 31. tygodnia życia,
4) kaczek — od 25. tygodnia życia,
5) gęsi jednorocznych — od 29. tygodnia życia i przez trzy następne lata ich użytkowania,
6) strusi dwuletnich — od 78. tygodnia życia i przez dwanaście następnych lat ich użytkowania.
- § 44. 1. Ocena terenowa stad towarowych mięsnego typu użytkowego drobiu obejmuje ustalenie:
- 1) procentowego wskaźnika przeżywalności ptaków w czasie tuczu,
2) średniej masy ciała ptaków na koniec tuczu,
3) zużycia paszy w czasie tuczu, w przeliczeniu na ptaka i na kilogram masy jego ciała,
4) liczby dni tuczu,
5) wskaźnika efektywności produkcji określonego przez:
- a) wydajność żywca drobiowego w przeliczeniu na jednostkę powierzchni produkcyjnej lub
b) europejskiego wskaźnika wydajności, obliczanego według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia.
2. Do oceny terenowej stad towarowych nieśnego typu użytkowego drobiu stosuje się § 43 ust. 1 pkt 1 lit. a), b) i e), pkt 3 i 4 oraz ust. 2 pkt 1.
- § 45. 1. Ocena testowa stad rodzicielskich i towarowych drobiu jest prowadzona w specjalnie wyodrębnionym obiekcie, w takich samych warunkach utrzymania i żywienia ptaków.
2. Do oceny pobiera się losowo próby testowe jaj wylęgowych lub piskląt.
3. Próby testowe pobiera się ze stad:
- 1) kur — od 9. do 12. miesiąca życia,
2) indyków — od 8. do 12. miesiąca życia,
3) kaczek — od 12. miesiąca życia, co najmniej przy 30 % nieśności stada,
4) gęsi — od pierwszego do czwartego roku użytkowania stada, od 5. do 12. tygodnia nieśności stada,
5) strusi — od pierwszego do czwartego roku użytkowania stada, od 6. do 16. tygodnia nieśności stada.
- § 46. 1. Ocena testowa stad rodzicielskich drobiu obejmuje:
- 1) ustalenie:
- a) procentowego wskaźnika:
— przeżywalności ptaków w czasie wychowu,
— przeżywalności ptaków w czasie produkcji,
— zapłodnienia jaj,
— wylęgowości jaj,
b) zużycia paszy przez ptaka w czasie:
— jego wychowu,
— produkcji jaj, w przeliczeniu na dzień produkcji i zniesione jajo,
c) wskaźnika dojrzałości płciowej stada, określonego liczbą dni życia ptaków, od dnia ich wylęgnięcia do dnia osiągnięcia przez stado 50 % nieśności, a w przypadku:
— stada gęsi — osiągnięcia przez stado 10 % nieśności,
— stada strusi — osiągnięcia przez stado 20 % nieśności,
d) liczby jaj zniesionych w poszczególnych tygodniach nieśności,
e) parametrów jakości jaj, w tym wytrzymałości skorupy oraz kształtu i masy jaja,
- 2) określenie średniej masy ciała ptaka.
2. Liczba jaj zniesionych w poszczególnych tygodniach nieśności jest ustalana dla:
- 1) kur nieśnych — od 21. tygodnia życia,
2) kur mięsnych — od 25. tygodnia życia,
3) indyków — od 31. tygodnia życia,
4) kaczek — od 25. tygodnia życia,
5) gęsi jednorocznych — od 29. tygodnia życia i przez trzy następne lata ich użytkowania,
6) strusi dwuletnich — od 78. tygodnia życia i przez trzy następne lata ich użytkowania.
3. Średnia masa ciała jest określana dla:
- 1) kur nieśnych — w 8., 20. i 72. tygodniu życia,

- 2) kur mięsnych — w 8., 24. i 64. tygodniu życia,
- 3) indyków — w 4., 8., 12., 16., 20., 24., 30. i 50. tygodniu życia,
- 4) kaczek — w 3., 7., 24. i 64. tygodniu życia,
- 5) gęsi — w 8., 11., 28. i 58. tygodniu życia,
- 6) strusi — w 13., 26., 52. i 78. tygodniu życia.

§ 47. 1. Ocena testowa stad towarowych mięsnego typu użytkowego drobiu obejmuje ustalenie:

- 1) procentowego wskaźnika przeżywalności ptaków w czasie tuczu,
- 2) średniej masy ciała ptaków w czasie tuczu,
- 3) zużycia paszy w czasie tuczu, w przeliczeniu na ptaka i na kilogram jego masy ciała,
- 4) liczby dni tuczu,
- 5) wskaźnika efektywności produkcji określonego przez:
 - a) wydajność żywca drobiowego w przeliczeniu na jednostkę powierzchni produkcyjnej lub
 - b) europejskiego wskaźnika wydajności, obliczanego według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia,
- 6) procentowego udziału mięśni piersiowych i nóg w tuszce.

2. Do testowej oceny stad towarowych kur nieśnych stosuje się § 46 ust. 1 pkt 1 lit. a) tiret pierwsze i drugie, lit. b)—e), pkt 2, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1.”;

14) w § 58 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ocena wartości użytkowej owiec jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ i obejmuje:”;

15) w § 59 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) liczby jagniąt odchowanych do 30. dnia życia dla polskiej owcy górskiej, a w pozostałych rasach, odmianach i liniach hodowlanych owiec — do 56. dnia życia,”;

16) § 60 otrzymuje brzmienie:

„§ 60. Ocena użytkowości mięsnej owiec obejmuje:

1) ustalanie masy ciała zwierząt, polegające na:

a) trzykrotnym ważeniu jagniąt co 21 dni, poczynając od 21. dnia od urodzenia pierwszego jagnięcia w stadzie — w przypadku ras, odmian i linii hodowlanych mięsnych; pierwszego ważenia jagnięcia dokonuje się po ukończeniu przez nie co najmniej 7. dnia życia,

b) jednorazowym ważeniu jagniąt, nie wcześniej niż w 49. dniu życia i nie później niż w 63. dniu życia, w stadzie — w przypadku ras i linii hodowlanych innych niż wymienione w lit. a),

2) ustalanie masy ciała zwierzęcia na:

a) 10., 30. i 56. dzień życia jagnięcia — w przypadku ras, odmian i linii hodowlanych mięsnych,

b) 56. dzień życia — w przypadku ras i linii hodowlanych innych, niż wymienione w lit. a),

3) ustalanie średnich dobowych przyrostów masy ciała jagniąt w przedziale wiekowym od 10. do 30. dnia życia i od 30. do 56. dnia życia — w przypadku ras, odmian i linii hodowlanych mięsnych,

4) ustalanie masy miotu maciorki w 56. dniu po urodzeniu jagniąt.”;

17) w § 62:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyniku jednorazowego pomiaru ilości mleka w czasie udoju porannego, między dniem 15 maja a dniem 30 czerwca dla polskiej owcy górskiej, a dla pozostałych ras użytkowanych mlecznie — między 50. a 80. dniem po wykocie (próbny udój).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ocena użytkowości mlecznej owiec, o której mowa w ust. 1, powinna być prowadzona co najmniej w okresie pierwszej laktacji.”;

18) w § 64 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ocena wartości hodowlanej owiec jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ i obejmuje ocenę rozplodową i mięsną.”;

19) uchyla się § 65;

20) § 66 otrzymuje brzmienie:

„§ 66. Owce poddawane ocenie wartości użytkowej powinny być oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.”;

21) uchyla się § 67 i 68;

⁵⁾ Decyzji Komisji 90/256/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145, z 8.06.1990 r.). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym rozporządzeniu, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

22) § 71 otrzymuje brzmienie:

„§ 71. Ocena wartości użytkowej kóz jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ i obejmuje użytkowość mleczną i rozplodową.”;

23) rozdział 18 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 18

Zasady i metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej kóz

§ 74. 1. Ocena wartości hodowlanej kóz jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ na podstawie:

- 1) pochodzenia,
- 2) wyników oceny użytkowości mlecznej matki.

2. Ocena wartości hodowlanej kóz jest prowadzona zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ na podstawie:

- 1) pochodzenia,
- 2) wyników oceny użytkowości mlecznej:
 - a) własnej zwierzęcia albo
 - b) własnej zwierzęcia i jego krewnych, dla których jest prowadzona ocena wartości użytkowej,
- 3) wyników oceny własnej użytkowości rozplodowej zwierzęcia.”;

24) § 76 otrzymuje brzmienie:

„§ 76. Kozy poddawane ocenie wartości użytkowej powinny być oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.”;

25) uchyla się § 77 i 78;

26) w § 81 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ocena wartości użytkowej koni jest prowadzona z uwzględnieniem rasy, płci i wieku zwierzęcia poddawanego ocenie, zgodnie z krajowymi programami hodowlanymi, określonymi dla danej rasy koni, przez związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi koni.”;

27) uchyla się § 82;

28) w § 83 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) stacjonarną próbę zaprzęgową,”;

29) § 84 i 85 otrzymują brzmienie:

„§ 84. 1. Stacjonarna próba wierzchowa obejmuje ocenę cech wierzchowych i jest prowadzona dla ogierów lub klaczy w specjalnie do tego przeznaczonym obiekcie, w takich samych warunkach ich utrzymania.

2. Stacjonarna próba zaprzęgowo-wierzchowa obejmuje ocenę cech zaprzęgowych oraz wierzchowych i jest prowadzona dla ogierów lub klaczy w specjalnie do tego przeznaczonym obiekcie, w takich samych warunkach ich utrzymania.

3. Stacjonarna próba zaprzęgowa obejmuje ocenę cech zaprzęgowych i jest prowadzona dla ogierów lub klaczy w specjalnie do tego przeznaczonym obiekcie, w takich samych warunkach ich utrzymania.

§ 85. 1. Polowa próba zaprzęgowa obejmuje ocenę charakteru oraz cech zaprzęgowych i jest prowadzona w warunkach terenowych.

2. Polowa próba wierzchowa obejmuje ocenę charakteru oraz cech wierzchowych i jest prowadzona w warunkach terenowych.”;

30) rozdział 22 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 22

Sposób oznakowania i identyfikacji koni

§ 90. Konia identyfikuje się przez porównanie jego maści, odmian i znaków szczególnych oraz wieku określanego na podstawie wyglądu zębów, ze słownym i graficznym opisem jego maści, odmian i znaków szczególnych, zawartym w paszporcie konia, oraz z wiekiem wynikającym z tego dokumentu.

§ 90a. Koń może być oznakowany, zgodnie z krajowym programem hodowlanym określonym dla danej rasy konia, przez związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę koni, przy użyciu elektronicznego nośnika informacji (chip).”;

31) załącznik nr 1 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia;

32) uchyla się załączniki nr 3—5, 5a, 8—10 do rozporządzenia;

33) załącznik nr 11 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. (poz. 2811)

Załącznik nr 1

CZĘSTOTLIWOŚĆ PRZEPROWADZANIA PRÓBNYCH UDOJÓW W RAMACH OCENY UŻYTKOWOŚCI
MLECZNEJ BYDŁA TYPU UŻYTKOWEGO MLECZNEGO I MIĘSNO-MLECZNEGO

Odstępy pomiędzy kolejnymi udojami (w tygodniach)	Minimalna ilość udojów w roku	Odstępy pomiędzy kolejnymi udojami (w dniach)	
		minimalne	maksymalne
1	44	4	10
2	22	10	18
3	15	16	26
4	11	22	37
5	9	32	46
6	8	38	53
7	7	44	60
8	6	50	70
9	5	55	75
codziennie	310	1	3

Załącznik nr 2

WZÓR SZACOWANIA WARTOŚCI STADA ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

Obliczenia indeksu stada dokonuje się według następującego wzoru:

$$I_s = A \times a + B \times b + C \times c$$

gdzie:

A — rozmiar skóry,

B — gatunek skóry,

C — czystość okrywy włosowej,

a — wartość współczynnika indeksowego dla rozmiaru skóry*,

b — wartość współczynnika indeksowego dla gatunku skóry*,

c — wartość współczynnika indeksowego dla czystości okrywy włosowej*.

Obliczenia wartości poszczególnych cech A, B i C dokonuje się, mnożąc procentowy udział skór w poszczególnych rozmiarach, gatunkach i w czysto-

ści okrywy włosowej przez poniższe przeliczniki, i sumuje oddzielnie dla każdej cechy, gdzie:

1) wartość przeliczników dla skali odnoszącej się do rozmiaru skóry w przypadku lisów i jenotów wynosi:

a) 14 punktów dla 60,

b) 12 punktów dla 50,

c) 10 punktów dla 40,

d) 8 punktów dla 30,

e) 6 punktów dla 20,

f) 4 punkty dla 0,

g) 2 punkty dla 1,

h) 1 punkt dla 2;

2) wartość przeliczników dla skali odnoszącej się do rozmiaru skóry w przypadku nerek i tchórzki wynosi:

- a) 14 punktów dla 40,
 - b) 12 punktów dla 30,
 - c) 10 punktów dla 20,
 - d) 8 punktów dla 0,
 - e) 6 punktów dla 1,
 - f) 4 punkty dla 2,
 - g) 3 punkty dla 3,
 - h) 2 punkt dla 4,
 - i) 1 punkt dla 5;
- 3) wartość przeliczników dla gatunku skóry wynosi:
- a) 12 punktów dla Sagy Royal (SR),
 - b) 10 punktów dla Sagy (S),
 - c) 8 punktów dla Gatunku IA (1A),
 - d) 6 punktów dla Gatunku I (1),
 - e) 4 punkty dla Gatunku IB (1 B),
 - f) 2 punkty dla Gatunku II (2),
 - g) 1 punkt dla Gatunku III (3);
- 4) wartość przeliczników dla czystości okrywy włosowej wynosi:
- a) 12 punktów dla „R+”,
 - b) 10 punktów dla „R”,
 - c) 6 punktów dla „R-”,
 - d) 2 punkty dla „OC”,
 - e) 1 punkt dla „O-”.
-
- * Określona w krajowych programach hodowlanych poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych przez związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi zwierząt futerkowych.